

Ige: Mt 21,1-11

Mt. 11,3 „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?”

Bev. Néhány héttel ezelőtt telefonon beszéltem egy illetővel, aki meg akarta nézni az orgonánkat. Még sohasem találkoztam vele azelőtt. Azt hallottam a hangján, hogy már idősebb férfi lehet, de nem akartam rákérdezni a korára – hiszen az illetlenség lett volna. A telefonbeszélgetést azzal zártam le, hogy kocsival kimegyek elé a vasútállomásra, hogy ezzel is segítsék neki. Azonban fogalmam sem volt arról, hogyan fogom felismerni.

Amikor elindultam az állomásra, akkor jutott eszembe, hogy én egyáltalán nem vagyok paposan feketébe öltözve, de már késő lett volna átöltözni, hogy legalább ő könnyebben felismerhesen engem, hogy lássa én vagyok a lelkész. Zárójelben jegyzem meg, azért kerülöm hétköznapi fekete ruhát, hogy ne arról ismerjenek meg engem. Hát ez most tényleg így történt: a ruhám alapján még véletlenül sem lehetett volna megmondani, hogy lelkész vagyok.

És mégis, az a különös dolog történt, hogy amikor az emberek leszálltak a vonatról, és mind-egyiket megnéztem, hirtelen megláttam valakit, akiről tudtam, ővele beszéltem, őt vártam. És az is érdekes, hogy az az illető is egyenesen hozzám jött, és nem más várakozóhoz.

1. Valami hasonlót élhetett át Keresztelő János is. Keresztelő Jánosról tudjuk azt, hogy ő volt az, aki a Jordán folyóban megkeresztelte Jézust. Ezt olvassuk Jézus megkeresztelésének történetében: *Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt. János azonban megpróbálta visszatartani őt, és ezt mondta: „Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám?”* (Mt. 3,13-14) Eddig nem tudunk arról, hogy János ismerte volna Jézust. És Jánoshoz sok százan mentek ki a pusztába, hogy keresztelje meg őket a Jordánban. De amikor odamegy hozzá Jézus, akkor történik valami: felismeri őt. Felismeri Jézusban azt, Akit senki mással nem lehet összetéveszteni. Felismeri, hogy Jézusnak volna igazán joga ahhoz, hogy megkeresztelje őt. És ami a legfontosabb: felismeri Keresztelő János Jézusban azt, Akit Isten ígért meg, és akiről próféták szóltak.

Ézs. 62,11 Hírül adta az ÚR a föld széléig: Mondjátok meg Sion leányának: Jön már Szabadítód, vele jön szerzeménye, előtte jön munkája eredménye.

Zak. 9,9 Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, számarcsikó hátán.

2. Majd eltelik egy kevés idő, és Keresztelő János teljesen elbizonytalanodik. Valójában érthető János bizonytalansága, mert Heródes fejedelem börtönbe záratta az ige hirdetései miatt, és nem is várhatott sok jót. Ebben a reménytelen helyzetben hallott azokról a dolgokról, amiket Jézus cselekedett, és tanítványai által megkérdezte egyenesen Jézustól: **„Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?”**

Úgy látszik, hogy még a maga Keresztelő János is össze van zavarva Jézus kiléte felől, és nem tudja, mit higgyen? Biztosan sokat gondolkodott a régi próféciákat latolgatva, értelmezve, az egész Jézus személyével összehasonlítva, hogy megértse, kicsoda valójában a názáreti ács fia, Jézus? Szeretett volna hinni, de bizony nagyon nehéz elhinni valaminek a bekövetkeztét, amit már sok száz éve várnak generációról generációra. Sokan szeretnének ma is hinni Jézusban, de nem tudnak. Sok dolog miatt kételkednek, elbizonytalanodnak.

3. Mielőtt tovább mennénk, szeretném, ha megnéznénk egy képet. Kit láttok a képen?

Olyan nehéz megmondani, hogy mit látunk a képen: van, aki csak egy öregasszonyt lát, más pedig csak egy fiatal nőt lát. És vannak, akik mindkettőt: látják a fiatal nőt is, és látják az öregasszonyt is. **De azoknak van a legtisztább látásuk, akik felismerik a fiatal nőben az időset, aki egyszer majd lesz, és felismerik az idősből a fiatalot, aki egykor szép volt.**

Jézus egyszer nagyon hasonló dolgot tett. Megkérdezte a tanítványaitól, hogy mit gondolnak róla az emberek, ki ő? Kit látnak benne az emberek? A tanítványok nagyon őszintén elmondták, hogy mit hallottak Jézusról a piacon. Majd Jézus folytatja a kérdezősködést: Láttok engem. Napon-ta találkozunk, ismeritek hangomat, halljátok tanításomat és csodálkoztatok csodáimon.

„Hát ti kinek mondotok engem?” Simon Péter megszólalt, és így felelt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” Mt. 16,15-16

4. Jézus egy héttel Húsvét ünnepe előtt virágvasárnap teljesen átlagos dolgot tesz: felül egy számarra, hogy szamaragolva tegyen meg kb. egy kilométert Betfagéból, az Olajfák hegyétől Jeruzsálembe. Egy abszolút szokásos dolgot tett, amit nagyon sokan mások minden nap megtettek. Olyan átlagos volt ez, mint ma, amikor néhányan fogták kerékpárjukat, mások pedig beszálltak autójukba, és eljöttek a templomba.

És mégis valami különös történt: az emberek Jézussal szemben másként viselkedtek, mint más szamaras emberrel szemben: levették kabátjaikat és blézerjeiket, és a szamár előtt az útra terítették, hogy azon menjen végig. Mások pedig ágakat vagdaltak a fákról, és azt szórták az útra, meg integettek is vele. És mindenki ugyanazt a különös mondatot kiáltotta: „Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban.” A Zsoltárok könyvéből idézték ezeket a szavakat az emberek. (Zsolt 118,26)

A szamárcsikó, ez a mondat a Zsoltárok könyvéből, az ujjongó tömeg, Jézus tisztasága, igazsága, szelídsége és alázatossága – **lássuk meg, hogy valóban beteljesedett Ézsaiás és Zakariás próféta régi kijelentése!**

Máté nagyszerűen írja le azt a kettősséget, ami az emberekben volt: egyszerre látják meg, ismerik fel Jézusban a Szabadítót, Isten felkent királyát, és egyszerre kérdezgeti az egész város: „Ki ez?” Egyszerre van az emberek egy részében öröm, hogy igen, Jézus az Úr, Jézus a Messiás, akit Isten küldött el népe megváltására; és egyszerre van az emberek másik részében kételkedés és értetlenség. Ezért ők csak azt tudják kérdezgetni: Ki ez?

Vannak, akik Jézusban azt látják, hogy Ő a názáreti ács fia csupán. Mások pedig azt látják, hogy ő a Názáretből való megígért próféta, akiről Ézsaiás és Zakariás is beszélt régen.

5. Kedves Testvérem! Egy kép van előtted Jézusról. Ezt a képet nem vetítettem ki, mert hiszem, hogy van egy kép a szívedben Jézusról. Biztosan feltetted már legalább egyszer az életben magadban a kérdést: Ki ez? Csak egy ember, akinek az anyja Mária volt, a nevelőapja József, az ács? Vagy Ő tényleg Isten Fia, a Megváltó, aki megszabadít bűneidből?

Ki ez a Jézus? Mit gondolsz róla? Sőt, az igazán fontos kérdés így hangzik: Mit **hiszel** Jézusról? Hiszed-e azt, hogy Ő az egyetlen út, ami Istenhez vezet? Hiszed-e azt, hogy Jézus minden bűnödért tökéletesen eleget tett áldozatával, ezért Isten neked bűnbocsánatot és örökéletet ad?

János hitvallásával szeretnék benneteket biztatni, hogy Jézusban ne csupán az embert ismerjétek fel, hanem a Megváltó és Szabadító Istent is. János ezt mondja:

De tudjuk, hogy eljött az Isten Fia, és képességet adott nekünk arra, hogy felismerjük az Igazat; és ezért vagyunk az Igazban, az ő Fiában, a Jézus Krisztusban. Ő az igaz Isten és az örök élet. Legyen ez a ti személyes hitvallásotok is! Ámen. (1Jn. 5,20)

Loment Péter lelkész